

364. Lelkem, adj dolgot magadnak

Vad Péter Zsigmond

1. Lel - kem, adj dol - got ma - gad - nak, Hir - des - sed é - des U - rad - nak Jó - vol - tát és fel - sé - gét.
Hir - des - sed a - ján - dé - ki - nak, Me - lye - ket ad ba - rá - ti - nak, Nagy - sá - gát és szép - sé - gét.

4
U - ram, te - re - ád ger - je - dez Szí - vem, és ró - lad zen - ge - dez Nyel - vem kész in - du - lat - tal,

7
Mert vol - tál vagy te né - ped - hez, Á - ron vett ö - rök - sé - ged - hez Drá - ga jó - a - ka - rat - tal.

2. Kijelentéd irgalmadban, Szentséges végvacsorádban, Hogy áldozattá lettél;
A benned bízó hívekért, Halált nemző vétkeikért Egyszer eleget tettél.
Kikkel is végig lakozol És karjaidon hordozol, Sőt azokkal egyesülsz;
Szentlelked által bennük vagy, Noha felséged dicső nagy, S az Atyának jobbján ülsz.

3. Azért, akik tusakodnak, Bűneiken szomorkodnak, És hittel reád néznek;
Üdvözítésedet várják, Bűn előtt szívük bezárják, Megtérni igyekeznek;
Kívánnak néked engedni, Szent életben nevelkedni, És futnak jóvoltodhoz:
Azok mint édes fiaid, Kebeleden nőtt juhaid, Méltók szent asztalodhoz.

4. De a színes képmutatók, Bűnt vetők, gonoszt aratók Innen távol menjenek;
Megtérni nem tudó szívek, Álnokságra felvont ívek E jóval ne éljenek.
Ti, álnokságnak fiai, Fussatok el, mert javai Az Úrnak nem tiétek;
Ha éltek itt méltatlanul, A harag csalhatatlanul Reátok száll, higgyétek.

5. Hát, lelkem, hallgasd Uradat, Próbáld meg tennenmagadat, Úgy járulj ez asztalhoz.
Higgy, térj meg, a bűnt utáljad, Az Istent féljed, szolgáljad, Fuss hozzá mint kőfalhoz.
Uram, ezekre kész vagyok, De hibáim sokak, nagyok, Rajtam nagy terhek vannak:
Ó, Jézus, engem ne hagyj el, Segélj, tőlem ne maradj el, Sőt, válassz el magadnak.

